

IN

Nena de postguerra, família de botiguers, tocada per la guerra. Estudi, joc cinema i lectura, omplen la meva curiositat infantil. La família, una mestra excel·lent i la religiositat progressista dels 60, deixen la seva marca. Cap als 18, descobreixo un país i una cultura que la por m'havia amagat. Als 23 arriba un bon company per compartir el camí fins al moment present. Les dues filles i les seves famílies formen part dels neguits actuals per un futur incert. Però la curiositat encara no s'ha acabat. I que dur!

"Caldria mirar-se un mateix abans de dir que tot va malament (...) La crisi potser ens posarà al nostre lloc."

Petita biografia de gustos: què t'agrada i què no suportes de menjar/beure/llegir/art i el que se t'acudeixi.

Sóc omnívora de sempre, però ara em tira més allò de ser vegetariana. Poc vi, però bo. Eclèctica en lectura -ben escrita-, però els clàssics m'enamoren. M'agradava el cinema ianqui. Actualment, cada cop menys. Música, de tota mena, però prioritzo el cant coral i la clàssica. En pintura, només arribo fins als expressionistes.

Defineix segons el teu diccionari personal les paraules: home, dona, igualtat, felicitat.

Home: ésser humà dominant, un pèl perdut en un món on, aparentment, la dona emergeix amb força. Dona: és, abans que res, sensibilitat per tot el que l'envolta. La mateixa sensibilitat que, sovint, la fa massa vulnerable. Igualtat: mateixa actitud responsable davant de deures i de drets. Felicitat: hi ha moments, no és un estat durador. Plenitud i satisfacció.

En què estàs embolicada ara?

En l'acabament d'un llibre, fet en equip, que parla del nostre carrer, el carrer de Corró.

Com és un dia normal per a tu?

Llevar-me entre 8 i 9. Gimnàstica, que alterno amb piscina o marxa, esmorzar, llegir notícies, neteja, compra, cuina, fer el dinar i dinar - amb néts, o no-, descans -poc-, treball ordinador, anar a conferència/tertúlia literària/cinema/etc. Mini

Montserrat Medalla

Quina dona la Montserrat Medalla. Deixeu-me que ho digui així i que ella em perdoni també. Dic quina dona perquè n'he conegut poques de tan batalladores, de tan entusiastes, de tan perfeccionistes. I també admirables. He compartit un projecte entre professional i emotiu amb ella i reconec que no sempre ens hem entès i que aquesta recerca de l'entesa ha acabat en un treball conjunt i interessant. S'ha guanyat el meu respecte per tenaç, per treballadora i per implicada amb les coses que fa. No tothom ho pot dir això de que el que fas, ho fas i ho lluites fins al final. I ella sí que ho pot dir.

sopar. Lectura/TV/ordinador, depèn. Dormir després de mitjanit.

Com està el món oi? Què li passa? Què ens passa? Què hem de fer?

Es perd l'esperança i la il·lusió. Excés de materialisme -com sempre-. Caldria mirar-se un mateix abans de dir que tot va malament. Fem alguna cosa per millorar la situació? La crisi potser ens posarà al nostre lloc.

Quin és el paper de la dona en tot plegat? I com a agent artístic?

Paper primordial en la societat, si es nega a ser un objecte. Quan se la tingui més en compte, a tot arreu, segur que el món millora. Una agent artístic és tan capaç com un agent artístic. L'ajudarà la seva percepció.

Com vas de salvatgisme?

Pitjor. Sento com si jo pogués arreglar les coses de manera radical.

Les 3 coses bones teves són... i les 3 coses que és millor no explicar...

Responsable, treballadora, somiadora. Novel·lera, somiatruites, massa susceptible.

En què estàs embolicada ara?

En l'acabament d'un llibre, fet en equip, que parla del nostre carrer, el carrer de Corró. És un projecte que vam iniciar fa molt de temps amb una colla de veïns del carrer per explicar-ne les vivències, els records, la gent que hi havia viscut, els fets històrics i les tradicions. Abraça des de la plaça de Sant Francesc a la Tarafa i recórrer, casa per casa, la seva història, els seus habitants i les vivències de cadascú.

El carrer de Corró és un carrer molt ric en vida, molt especial. "Durant el període del Segle d'Or a Granollers, és a dir, el segle XVI, la ciutat va haver de sortir fora muralles i es van començar a parcel·lar terrenys a banda i banda del que era l'antic camí cap a Corró. A poc a poc, es van edificar cases i, a la banda dreta, on acaba la paret de l'església, es va construir el primer habitatge de la dreta del carrer amb el cos de la casa avançat uns metres. Les edificacions successives s'hi van anar arreglant per formar carrer, amb les de l'altra banda de l'antic camí. Acabava de néixer la placeta de Sant Francesc del carrer de Corró.

OUT

Als 15 anys, acabo Secundària i m'inicio com a mestra incipient a l'Acadèmia Cots (actualment Educem). Professorat Mercantil. Ensenyo a l'EMI i al Joan Sanpere de les Franqueses. Llicenciatura a la UAB. Treballs de correcció i traducció. Professora al CNL (Centre de Normalització Lingüística). Jubilació activa: Estudis d'Humanitats, voluntariats diversos i conferències per a les Aules d'Extensió Universitària per a la Gent Gran. Escric algun article de tant en tant.

Regala'm una cita:

El plaer de llegir és doble quan es viu amb una altra persona amb qui compartir els llibres de Katherine Mansfield